

FÁBIÁN JUDIT

Lakkverem

Gépiesen fel-felrázom
körömlakkos üvegem.
Lilás csillámok fénytáron,
az üvegcsém:
lakkverem.

Ragacsos színekavalkád.
Életre keltem: éktelen.
Lakk-zaccban énfeloldás.
Acetát-jóslat:
lakkverem.

Takarni illik sok sebem,
éjjelbe nyúló lakkozás,
imám oldószerből nyerem.
A tégely lett
lak(k)helyem.

Giccses ég

Rohanunk. Fent a folyóparton.
Melegebb éghajlatra
nyargaló boszi szeli ketté
a Holdat szálkás seprűjével.
Művi hollywoodi filmjelenet.
Vagy csak egy nyílszerű,
fogpiszkáló fazonú
faág hadonászik a mafla bolygó előtt?
Kutatom kutyafuttában,
míg kutyám, futtában,
alárendelt vékony jégdarabkán
szörfölve, éles-szíjas
pórázával hasít ki egy darabkát
a sárgás fénnel figyelmeztető
égitest ropogós égi testrészeiből.
A késő esti égbolt
bíborban gomolygó szmogos felhői
csillagvédők.
Hínár-labirintus-szelte
iszapfolyóval fenyegetnek.
Üzenik, a magasból levetnek.
Elszakítják
féktelen pórázunk.
Mégsem zuhanunk.

Zsilettpenge

Ellehetetlenített
lehelettel szeled a füstöt,
munkába menet,
a gyártalan-ipartalan városban.
Ki- és belégzésed életlen,
elhasznált zsilettpenge
a füsttel telített légben.

A városból kizavart fűtőberendezés
szén-dioxidja
bosszút forral –
gáztüzelésű erőmű veszi át helyét.

A torokszorító szén-dioxid tizenöt éves
autókkal
seftel.
Kihasznált prostik
a külföldről beszerzett, rozsdás testű,
asztmás roncsok.

Vén kocsikurvak füstös-ziháló lihegésétől
hangos a halott város.

A gáztüzelésű erőmű erőtlenül
szuszog.

Pigment

Az izzó nyári napnyaláb-termelte
barna pigmentfoltokat lerázní:
égető feladat.
A Jelent sötétítik.
Arckrémem 2021 testére mázgált
sikertelen smink.
Bőr-pacáimmal festem át a nyár tájait.
Fakulnak a színek.
Embertől szenved újra a természet.

NÉVJEGY

FÁBIÁN JUDIT (1978, Nagyvárad) német–angol szakon végezte egyetemi tanulmányait. Versei és prózái váradi napilapban, váradi és egri irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg. Önálló kötete: Edzés kábelen (Éden Művészeti Hálózat – Lícium-Art, 2015).